

Tots som catalanistes

ROCÍO MARTÍNEZ-SAMPERE*

AVUI, 10.04.10

És un lloc comú de la política pensar que el més rellevant és el què i no el qui. Que el que importa és saber què es vol fer més que no pas qui ho ha de fer. Tanmateix, la notícia d'aquests darrers dies sobre el nomenament de Jaume Collboni com a nou director de campanya del PSC, al capdavant d'un equip de campanya amb cares noves i força joves –del qual sóc membre– obliga a parlar una mica de nosaltres, per respondre a preguntes naturals que s'estan formulant. ¿És una operació de maquillatge, purament tàctica, o es tracta d'un veritable canvi generacional? ¿Són noves cares per dur a terme velles idees o estem renovant les persones per fer més explícita la nostra pluralitat, els nostres accents? Quin és el sentit i el significat d'aquest canvi per al primer partit del govern de Catalunya?

Escoltant atentament les paraules de Collboni el dia que s'estrenava com a director, qualsevol persona –no excessivament mal pensada– podia intuir traces evidents de novetat: un nou estil, una nova manera d'enfocar el combat entre partits, una nova manera d'expressar-nos i una nova manera de parlar als catalans i les catalanes. Són novetats, però, que beuen d'una tradició en la manera de pensar la feina política. Un estil basat en el lideratge en equip, amb la voluntat d'aprofitar tot el potencial, d'aprofitar tota la creativitat i tot el talent i d'aprofitar també tota l'experiència, que no només és molta i bona sinó que és molt necessària. Imprescindible, afegiria.

I tot això per què? Doncs per un objectiu molt explícit: que el PSC guanyi les properes eleccions al Parlament de Catalunya i es garanteixi un govern de progrés per als propers quatre anys. I amb un convenciment també molt explícit: qui no arrisca, no guanya. Nosaltres, amb el president Montilla al capdavant, entenem que innovar és la clau per guanyar aquest futur. Aquests canvis són, doncs, la primera mostra de la nostra ambició de futur i comencen per tenir nous portaveus capaços de representar millor als homes i dones que vèrem néixer als 70, que ja avui estem construint el país i que l'haurem de continuar aixecant durant els propers 10 anys, en el que serà –com a mínim– una dècada complexa.

Però, a més a més, aquest evident canvi de registre i d'imatge s'ha de matisar i s'ha de contextualitzar en un sentit més ampli. D'una banda, el tempo del canvi. És cert que hi ha un canvi en marxa, i que no s'aturarà tan sols en la composició del comitè de campanya. No costa gaire pensar que sobretot es reflectirà en les idees, en el discurs i en els continguts que prepari aquest comitè. I també més enllà. Però és el canvi natural que des de fa anys s'està produint a l'interior del PSC i que és fonamentalment un mirall del que ja s'ha produït en la Catalunya dels darrers anys. Una part de les circumstàncies, dels problemes i possiblement de la insatisfacció que es pot copsar entre la ciutadania és el resultat de la transformació de Catalunya en tots els seus àmbits: demografia, economia, cultura, mobilitat, pensament, llenguatge i projecció... Catalunya s'ha engrandit i s'ha estès, és més democràtica però al mateix temps més plena de paradoxes i això obliga a transformar la manera de governar-la. Catalunya no es pot governar com es governava abans i qui no entengui que avui el lideratge no tan sols és més transversal sinó per força compartit amb els que lideren és que,

simplement, no viu en aquest món. Liderar en equip és, per a la Catalunya actual, l'única manera de combinar l'autoritat que es necessita amb un projecte de país complet i de fons, forçosament plural, per tant. Com deia Ferran Mascarell fa uns dies en les pàgines d'aquest mateix diari, "guanyar eleccions és important, però donar substància a la nació és decisiu".

D'altra banda, el sentit del canvi. Alguns han volgut veure de seguida què hi havia de "sector catalanista" entre els nous membres del comitè. Em sembla una aproximació anacrònica, vella i sense gaire sentit en els temps actuals. Qui busca això és que no entén el PSC d'avui, que l'analitza amb una mirada del passat. Amb trajectòries diferents, molt diferents fins i tot, els relats de les persones que formem part del comitè de campanya són singulars però comuns al mateix temps. Des de la força d'una alcaldessa com la Iolanda Pineda que ha gestionat la diversitat de Salt d'una manera admirable, al coratge d'una experta en John Rawls com la Núria Parlón que, amb 35 anys, va prendre les regnes de Santa Coloma en un moment difícil, a les majories quasi abassegadores de l'Àngel Ros a Lleida després de governar-la tant de temps, al relleu històric del Pep Fèlix Ballesteros a Tarragona, a la professionalitat de la Laia Bonet o del Pancho Táboas, que tenen la governació de Catalunya al cap, o a la serenitat de la Núria Ventura, que és alcaldessa, diputada, mare de bessons i se'n va cada estiu al desert d'aventura total, i tot plegat com si fos el més fàcil del món.

Els nostres currículums vitals, professionals i polítics mostren fins a tal punt l'absència de patrons comuns, que és impossible establir divisions culturals o organitzatives al si del partit. Totes les vinculacions són creuades i plurals, sota el mateix paraigua. Les etiquetes utilitzades en el

passat ja no tenen sentit en el present i, insisteixo, s'hauran de donar per caduques d'ara endavant. La força del PSC, i estic segura que també el seu èxit, provenen de ser el partit que no només s'assembla més a la Catalunya real, la Catalunya de tots, sinó que ha sabut fer la síntesi, ha sabut sumar perquè tot això (o sigui, tots nosaltres), sota el valor clau del progressisme, estigui representat. El millor resum del comitè de campanya és que tots som catalanistes i tots pertanyem a un projecte compartit, el del PSC, perquè aquesta combinació és indestruïble. A partir d'aquí, deixem el qui i tornem a interessar-nos pel què. Per començar, definir la nostra fita: compromís amb uns valors i ambició col·lectiva per afrontar els horitzons de la societat catalana amb llibertat, passió i progrés.

*Diputada del grup Socialistes-CpC al Parlament de Catalunya